

Единъ двадесетъ-годишенъ миръ са бѣше свързалъ между Орхана и Цариградската Държава; отъ него са ползувахъ само Турцытъ. Вътрѣшнытъ партіи, беспорядъцытъ на князовѣтъ, които управявахъ Византія, отслабяхъ всекъдневно повече и повече гръцкото владичество. Най-послѣ, за да обезоружи немирнытъ си неприятели, Кантакузенъ, тогазы императоръ, даде дъщеря си Тодора за жена на Орхана, който бѣше тогазы на шестдесетъ години, за това и Орханъ му помогнъ въ войната противу Сърбитѣ, като му проводи войска подъ началството на сына си Сюлеймана.

Но тѣзи приятелски сношенія между Кантакузена и Орхана не възбранихъ на послѣдныя да даде помощ на Геновезытъ противу Венеціанытъ. Орханъ отколъ са заканяше на Венеціанытъ, които съ флотата си идвахъ близо до неговытъ области. Знатно число турска войска минъ при Искюдаръ та помогнъ на Геновезцытъ въ самата Галата, прѣдградіето на прѣстолия градъ, еще противъ Венеціанытъ, които бѣхъ тогазы приятели и съюзници на Кантакузена.

Отъ туй врѣме започнува Орхановото неприятелско положеніе противу Кантакузена, който до тогазы са облѣгаше на неговото съюзничество, съ което са надѣше да са удържи на раздвоенныя и расклатенныя си прѣстолъ. Но наскоро другыйтъ зеть на Кантакузена, Иванъ Палеологъ, заиска и той помощъ отъ Орхана противу тестя си. А Орханъ, най-близкый свидѣтель на слабостята на Византійското Царство, въ главныя градъ на което бѣ принуденъ царьтъ да доусти да му прописватъ закони Геновезытъ, и господаруванъето надъ което Кантакузенъ и Иванъ сега съ оржжена рѣчка единъ отъ другы отнемахъ, той за по-сходно на своя си интересъ гледъ, за нѣколко врѣме да помага на едного съ малко сила противу другыго, а послѣ съ по-гольма сила да помага пакъ на другыя противъ оногось. — Туй врѣме на смятеніето и на междуособнытъ боеве бѣ най-сгодната минута, която политиката на Орхана или на сына му Сю-